

og dens Indførelsesmaade angaaer kun med faa Ord antydet i Kundgjørelsen, der derimod i begge de nævnte Henseender er saameget bestemtere om de andre Forsamlinger, idet det nemlig om disse i Kundgjørelsen hedder:

„Ligesom der ikke kan være Tvivl om Borfaastes Billie, ubrødelig at holde den danske Grundlovs Bestemmelser, saaledes ville Vi ogsaa ad forfatningsmæssig Veie lade Provindsstalskænderne for Bort Hertugdømme Slesvig, saavel som for Bort Hertugdømme Holsteen, blive en saadan Udvikling tildeel, at ethvert af disse Hertugdømmer erhoder med Hensyn til sine hidtil under de raadgivende Provindsstalskænderes Virketreds hørende Anliggender en stænderst Repræsentation med besluttende Myndighed.

„Til Opnaaelse af dette Stemed ville Vi derfor lade Lovudkast for hvert især af begge de nævnte Hertugdømmer udarbejde og forelægge for sammes Provindsstalskænder til Betænkning i Overensstemmelse med § 8 i den almindelige Lov af 28de Mai 1831 og Slutningsbestemmelsen i Forordningerne af 15de Mai 1834. Det Lovudkast, der i bemeldte Stemed vil blive udarbejdet for Hertugdømmet Slesvig, skal i Særdeleshed indeholde de til at hede og sikke den danske og den tyske Nationalitet i dette Hertugdømme fuldkommen lige Berettigelse og kraftig Beskyttelse nødvendige Bestemmelser. Suspensionen af den slesvig-holsteen-lauenborgske Overappellationsrets Virksomhed med Hensyn til Hertugdømmet Slesvig vedbliver. I det Stemed definitivt at indskrænke denne højeste Domstols Competence til Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, vil der blive de først sammentrædende Provindsstalskænder-Forsamlinger forelagt Lovudkast til Betænkning.

„Provindsstalskænderne for Hertugdømmet Slesvig og Provindsstalskænderne for Hertugdømmet Holsteen blive snarest muligt, efter Udløbet af den nuværende, med dette Aar op hørende Valgperiode, at sammenkalde, efter at først nye Valg af Deputerede ere foretagne o. s. v.“

Mån seer altsaa heraf, at Kundgjørelsen hvad angaaer Uddannelsen af de enkelte Landsdeles selvstændige Stilling, har udtalt sig med

stor Vidtløftighed og temmelig Klarhed. Mån har bestemt, at der skal være Stænder, mån har bestemt, at de skulle have besluttende Myndighed; mån har bestemt hele Maaden, hvorpaa mån i saa Henseende skal gaae frem, men med Hensyn til den fælles Forfatning indeholder Kundgjørelsen i det Væsentlige kun, at mån vil søge saasnart som muligt at opnaa den. Tankegangen synes saaledes at være den, at mån først vil tildele Landsdelene Slesvig og Holsteen en besluttende Myndighed og bagefter prøve paa, om mån saa kan faae alle disse besluttende Myndigheder, den danske Rigsdag derunder indbefattet, til at blive enige om en fælles Forfatning. Jeg siger paa ingen Maade, at det klart og utvetydigt fremgaaer, at dette er Meningen, men jeg siger, at Kundgjørelsen indeholder en Antydning i denne Retning. Sammenholder mån nu hermed deels den Ungstellighed, Regjeringen ligger for Dagen ved at erklære, om den om en 2 eller 3 Maanedes vil fremlægge sin Plan for Fællesforfatningen, deels dens af mig allerede berørte lidet sigende Grunde for en Udsættelse, støttet paa Hensyn til Udlandet, saa vinder den af mig berørte Antydning om Tidspunktet for Fællesforfatningens Vedtagelse en ikke ringe Styrke. Jeg maatte derfor, hvorlidet jeg end kan vente det, ønske et klart og bestemt Svar af Regjeringen i den omhandlede Henseende, og jeg skal nu sige, hvorfor jeg maa ønske det. — De ville nemlig, mine Herre! let indsee, at det er af yderste Bigtighed, at dette Spørgsmaal om Fællesforfatningen saa tidligt som muligt bliver bragt til Afgjørelse; thi det er indlysende, at, naar vi først have faaet alle disse besluttende Myndigheder i de forskellige Landsdele, da vil det være forbunden med stor, og maaskee uovervindelig Vanskelighed, ad forfatningsmæssig Veie at kunne tilveiebringe en fælles Forfatning. Naar Regjeringen ikke betræder den af mig antydede Veie, allerede paa nærværende ordentlige Rigsdag at fremlægge sit Forslag i saa Henseende, saa komme vi til at staae i en usfordelagtigere Stilling end Hertugdømmerne (Hør!). Hvorledes vil, — og det bliver det andet Spørgsmaal, jeg henvider til Ministeriet, — hvorledes vil Ministeriet forelægge sine Planer til en fælles